

בן גוריון לא ידעו

יחיה נעים, עלה לארץ במבצע מרבד הקסמים" מתימן. לאחר שעזב את המעברה, התישב בכפר הצבורה כסלון. קרוב לשנה היתה לו עבודה סדירה פחות או יותר. לאחרונה, הלה במחלת קיבה מסוכנת שהתישה את כוחותיו. בידו תעודה מוסמכת מ" רופאי קופת חולים שאישרו עובדה זו. מאז יצא מבית החולים לא הצ' ליוז להסתדר בעבודה. מסבירים עובדי הלשכה: אין לו כל מקצוע. עד ל" מהלתו עבד בכל מיני עבודות ש" דרשו מאמץ גופני. מה אפשר לעשות אמו עכשיו?

"מה אתה עושה בינתיים, כדי להת" קיים?" "מוכרים את מגות המזון ו" מצרכים בשוק שחור. בזמן האחרון, גם את הבגדים שקבלנו מהסיכנות. האשה מסתובבת בעיר ולפעמים מצ" ליתה להשיג עבודת "ספוגיה". אם לא, אז רע וצריך לפנות לעזרה סוציאלית. לא תהיה ברירה."

יחיה מסביר שזה רק מפני שבן גוריון אינו יודע את המצב. הוא ראה אותו במלהמת הבחירות, זכה גם ל" חוץ את ידו ולדבר אתו. "אילו ידעתי איפה הוא," אומר נעים, "הייתי הולך אליו אפילו עכשיו. הוא בטח הינו עוזר לי!"

לפני שחלה היה הולך לכל מקום לעבוד. היה בוגב, עבד בכל עבודה קשה. הוא אוהב לעבוד, אלא שאינו מסוגל עוד. הציעו לו לפנות לסניף "הפועל המזרחי" בכסלון, אולי יעזרו לו אלה. "האם אתה חבר הפועל המזרחי?" "לא, אבל אם יעזרו, אהיה"

„שרת העבודה אינה אלוהים”

ליהודה צאלן, מעין כרם בסביבת ירושלים, לא היה מעולם מקצוע גוגדר. הוא שימש לאחרונה עוזר בלתי מקצועי במאפיה, סבל בתחנת אש"ד, סייץ ליד גנן אחת הכנסיות. זמן קצר עבד כפועל בקיון בעריה. יותר מחצי שנה אינו עובד. אם קודם היו לו 20-15 ימי עבודה בחודש, הרי כמשך חמשת החודשים האחרונים לא הצליח לאסוף אלא שלושה ימי עבודה. למולו הרע חלתה אשתו לפני שלושה שבועות, והוא נאלץ להוציא עליה את שרידי "חסכונותיו": 60 ל"י. צאלן מוכן לעבוד בכל מקום שצריך. אינו מאמין בעזרתה של גילדה אירסון, אי של כל אדם נכבד אחר. במקום זה קרא תהלים וקיווה לעזרת אלהים.

„צריך לאכול”

יצחק זרין, בן 44, יליד עיראק, הגיע לארץ בשנת 1920, פועל בנין, טפסן סוג א'. גר בשכונת הבוכרים בירושלים, אשתו בהריון. יהיה זה הילד הרביעי, שלושת ילדיו: דן, בן 25, ספר. עד לפני שבועיים עבד כ" פועל במספרה של דודו, אולם ה" מצוקה נתנה גם שם אותותיה. פוטר לאחר שתי שנות עבודה. ויקטוריה, בת 21, היא המשכילה במשפחה. זרין ניצל את הזמן שהיתה לו " בודה פחות או יותר קבועה, אי פשר לה לגמור בית ספר תיכוני ואפילו שנה נוספת בקורס למסחר ופקידות. זה שנתיים שהיא עובדת כפקידה במשרד עורך דין. עד לפני חודשיים השתכרה 89 ל"י, לאחר הניכויים. מאותו זמן נתבקשה, על ידי מעבידה, להסכים לקיצוץ בשכרה. אחרת יאלץ לפטר. הס" כימה, שכרה עתה: כ-70 ל"י רח" מים, הבן השלישי, הוא בן 14, ר" עדיין לומד בבית ספר. אם המצב יימשך כך — טוען זרין — יצטרך להוציא מבית הספר. "מה בנוגע לחוק הינוך חובה?" משיב זרין: "חוק או לא חוק, לאכול צריך!" עד לפני ארבעה חודשים אצל ה" זרין עבודה קבועה כטפסן אצל ה" קבלן קירמן "שעסק בבניית שכונים בדרום-מערב ירושלים. השתכר בממו" צע בחודשים האחרונים לעבודתו, 5 ל"י ליום. במשך ארבעת החודשים ש" הוא מחוסר עבודה, קבל מן הלשכה בכך הכל 11 ימי עבודה. במשך כל שנות עבודתו, טוען זרין, לא הצ' ליה לחסוך הרבה. המעט שחסף, הש" קיע בחינוך ילדיו. ב" רכישת דירה בת שני חדרים.

